

מתי מברכים 'לישב בסוכה'?

נכנס לישב בה אומר אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה

מתי מברך ומה המשמעות של "לישב"?

ראב"ז

מנהג מקומנו לא היה מעולם כזה, והטעם כי הישיבה אינה אלא על דעת האכילה וכל זמן שאינו אוכל, הברכה עובר למצוה היא באמת.

רא"ע (פ"ג ס' ע)

כיון דמאות סוכה היא אכילה וטיוול אם מצדך אחר שקצב מיקרי שפיר עובר לעשייתן... ובסוכות תשבו פי' תתעכבו כמו וישב העם בקדש (במדבר כ) וכן פתח אהל מועד תשבו (ויקרא ח) ולישב בסוכה היינו נמי להתעכב בסוכה ואם כן מיקרי שפיר עובר לעשייתן אם מצדך אחר הישיבה.

ראב"ן (האבות שאפי' וסוכה אולב פ"ו ה"ב)

כל זמן שיכנס לישב בסוכה כל שבעה מברך קודם שישב אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה, ובליילי יום טוב הראשון מברך על הסוכה ואחר כך מברך על הזמן, ומסדר כל הברכות על הכוס, נמצא מקדש מעומד ומברך לישב בסוכה ויושב ואחר כך מברך על הזמן.

ר"ע (גמ' ג' ב)

להרמב"ם, מקדש מעומד ומברך: לישב בסוכה, ויושב, ואח"כ מברך זמן (ואין נוהגים כן, אלא מקדשין מיושב וכן דעת הרא"ש).

כניסה לסוכה ללא אכילה - האם צריך לברך?

רא"ע (פ"ג ס' ע)

רגילין העם שאין מצרכין על הסוכה אם נכנס בה לטייל בה ושניה אלא דוקא בשעת אכילה.

ר"ע (גמ' ג' א)

נהגו שאין מברכים על הסוכה אלא בשעת אכילה.

ראב"ן (האבות שאפי' וסוכה אולב פ"ו ה"ב)

כל זמן שיכנס לישב בסוכה כל שבעה מברך קודם שישב אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה.

משנה ברורה (ס"ק נ)

וכתבו האחרונים דנכון הדבר לצאת גם דעת הפוסקים הראשונים ולא לישב כך בלי ברכה וע"כ תיכף בבואו מביהכ"נ יברך על דבר שהוא מחמשה מינים ויאכל ממנו מעט יותר מכביצה ויברך לישב בסוכה ולא יברך אח"כ בשעת אכילה:

משנה ברורה (ס"ק צו)

ואם לא קבע סעודתיה עליו רק שאכל יותר מכביצה יש דיעות בין האחרונים אם צריך לברך לישב בסוכה... וכדי להנצל מחשש ברכה לבטלה יראה שלא לצאת מיד אחר אכילתו רק לשבת שם זמן מה ויכוין בשעת ברכתו לישב בסוכה על האכילה ועל הישיבה שאחר זה: